

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **T. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 października 2018 r., wniosku skazanego o wznowienie postępowania, w którym zapadł prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 sierpnia 2013 r., sygn. akt II AKa [...], na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

T. S. złożyła osobisty wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 sierpnia 2013 r. (sygn. II AKa [...]). Pismo z dnia 27 kwietnia 2018 r. zawierało łącznie kilka wniosków o wznowienie postępowań w różnych sprawach zakończonych orzeczeniami Sądów Apelacyjnych, (z czego dwa zostały już rozpoznane przez Sąd Najwyższy w sprawie pod sygn. III KO 52/18).

W swoim wniosku, postępowaniu temu postawiła generalne zarzuty podważające pogląd przyjęty w rozstrzygnięciu Sądu Apelacyjnego w [...], iż dochodzenie odszkodowania za nieuzasadnioną detencję psychiatryczną uzależnione jest od wcześniejszego wzruszenia pierwotnej decyzji o tej detencji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest oczywiście bezzasadny. Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. Sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania niepochodzącego

od adwokata lub radcy prawnego bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność.

Podniesione przez wnioskodawczynię zarzuty dotyczące sprawy, w której Sąd Okręgowy w O. wydał wyrok w dniu 9 maja 2013 r. (sygn. akt II Ko [...]), nie stanowią podstawy do wznowienia postępowania, które określone zostały w art. 540 – 540b k.p.k. Dotyczą one uchybień, których miały dopuścić się Sądy orzekające w sprawie wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie, a które nie mogą być uznane za podstawy wznowienia postępowania wskazane w tych przywołanych przepisach. W szczególności, nie stanowi takiej podstawy wadliwy – zdaniem skarżącej - pogląd prawny wyrażony przez Sąd przy rozpoznawaniu sprawy, a dotyczący przesłanek orzekania o odszkodowaniu i zadośćuczynieniu.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.